

867

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 8 czerwca 1954 r.

w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa państwowego „Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów” do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych; do zwalniania od obowiązku zabezpieczania umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) oraz §§ 12, 52, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 października 1951 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa państwowego „Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów” do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kate-

gorii osób prawnych, do zwalniania od obowiązku zabezpieczania umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-91, poz. 1258, z 1952 r. Nr A-34, poz. 489 i z 1953 r. Nr A-55, poz. 695) — wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „do dnia 31 grudnia 1953 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1954 r.”;
- 2) w pkt 1 skreśla się przepis oznaczony lit. c);
- 3) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Upoważnienie określone w ust. 1 pkt 1 lit. a) nie dotyczy zamówień na prace projektowe”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: *Wł. Sokorski*

868

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 13 lipca 1954 r.

w sprawie przedłużenia terminu wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych:

Na podstawie § 2 ust. 8 rozporządzenia Ministrów Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Obrony Narodowej z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1954 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych ustalony w § 2 ust. 8 rozporządzenia Ministrów Transportu Drogowego i Lotniczego

oraz Obrony Narodowej z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1954 r. Nr 3, poz. 6) przedłuża się do dnia 31 grudnia 1954 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 lipca 1954 r.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. *J. Burgin*

869

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 13 lipca 1954 r.

w sprawie przemiału gospodarczego zbóż.

Na podstawie § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Gospodarczym przemiałem zbóż w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest przemiał, przerób i śrutowanie zboża, dokonywane za opłatą na zlecenie osób trzecich z wyjątkiem jednostek gospodarczych kierowanych i nadzorowanych przez Centralny Zarząd Przemysłu Młynarskiego.

2. Przy przemiale gospodarczym zleceniodawca otrzymuje produkty przemiału ze zboża przez niego dostarczonego.

3. Przemiał zboża dokonywany na zlecenie jednostek kierowanych i nadzorowanych przez Centralny Za-

rząd Przemysłu Młynarskiego jest w rozumieniu niniejszego zarządzenia przemiałem umownym.

§ 2. 1. Za przemiał gospodarczy uważa się również wymianę zboża, na produkty przemiału dokonaną na warunkach ustalonych dla przemiału gospodarczego.

2. Przy wymianie zboża na produkty przemiału przepis § 1 ust. 2 nie ma zastosowania.

3. Wymiana zboża na produkty przemiału może być również dokonywana w punktach wymiany prowadzonych przez młyny, kierowane i nadzorowane przez wojewódzkie zarządy młynów gospodarczych.

§ 3. 1. Do dokonywania przemiału gospodarczego uprawnione są:

- 1) młyny, wiatrakł, kaszarnie i samodzielne śrutowniki;
- a) podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,

- b) podległe Ministrowi Rolnictwa,
 - c) podległe innym ministrom,
 - d) kierowane i nadzorowane przez wojewódzkie zarządy młynów gospodarczych,
 - e) należące do Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnego Przemysłu Młynarskiego — zwane dalej młynami gospodarczymi,
- 2) młyny i kaszarnie kierowane i nadzorowane przez Centralny Zarząd Przemysłu Młynarskiego.
2. Za samodzielne śrutowniki (ust. 1) uważa się śrutowniki, których prowadzenie stanowi przedmiot przedsiębiorstwa.

§ 4. Przemiał zboża w młynach, wiatrakach, kaszarniach i śrutowniach nie wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 dozwolony jest wyłącznie na potrzeby własnego gospodarstwa.

§ 5. 1. Jednostki prowadzące młyny gospodarcze obowiązane są przyjąć zboże do przemiału, o ile przemiał może być dokonany w ciągu 7 dni od daty przyjęcia.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą przyjmowania zboża zlecanego do przemiału umownego.

§ 6. Do przemiału gospodarczego powinno być przyjmowane zboże odpowiadające normom ustalonym dla obrotu handlowego.

§ 7. Do przemiału, o którym mowa w § 6, można nie przyjmować zboża zawożonego lub zakażonego rozruszkiem zbożowym.

§ 8. 1. Przemiał gospodarczy zboża o zapachu stęchłym lub zboża pośledniego może być dokonywany tylko według zasad określonych w § 1 ust. 2.

2. Za zboże poślednie uważa się zboże nie wykształcone, uszkodzone lub połamane — wyeliminowane z obrotu handlowego.

§ 9. Zabrania się mieszania żyta, jęczmienia lub innych ziarn z pszenicą przeznaczoną do przemiału.

§ 10. 1. Jednostki dostarczające zboże do przemiału gospodarczego obowiązane są do odpłatnego odstępowania na rzecz Państwa:

- a) 20% pszenicy,
- b) 15% jęczmienia,
- c) 10% owsa,
- d) 10% mieszanek kłosowych lub kłosowo-strączkowych

oddanych do przemiału (odsypy).

2. Jednostki dokonujące przemiału gospodarczego obowiązane są przyjąć zboże odstąpione na rzecz Państwa.

3. Punkty odbioru zboża obowiązane są przyjąć od jednostek dokonujących przemiału gospodarczego zboża oraz mieszanki, bez względu na procentowy skład mieszanek kłosowych lub kłosowo-strączkowych.

§ 11. 1. Od obowiązku odstępowania zboża na rzecz Państwa przy przemiale gospodarczym zwolnieni są:

- a) gospodarstwa otrzymujące zboże w ramach planów gospodarczych na zlecenie „Polskich Zakładów Zbożowych” (PZZ),
- b) gospodarstwa pomocnicze szpitali, sanatoriów, prewentoriów, uzdrowisk, szkół państwowych, instytucji naukowych, oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz zakładów opiekuńczych i wychowawczych,
- c) państwowe gospodarstwa rolne przerabiające zboże dla własnego pogłowia zwierzęcego,
- d) pracownicy państwowych gospodarstw rolnych, którzy zgodnie z obowiązującymi przepisami nabyli zboże w miejscu pracy,
- e) w powiatach, w których zniesiono miarki i odsypy: — gospodarstwa rolne, które obowiązek dostaw zbóż wykonały w całości, — gospodarstwa rolne zwolnione od obowiązkowych dostaw zbóż,

— gospodarstwa rolne nie podlegające obowiązkowi dostaw zbóż.

2. Zwolnienie od obowiązku odstępowania zboża na rzecz Państwa następuje pod warunkiem przedłożenia przez jednostki wymienione w ust. 1:

- 1) lit. a) — d) — zaświadczenia wystawionego przez prezydium właściwej terenowo gminnej (miejskiej) lub powiatowej rady narodowej, stwierdzającego zwolnienie od obowiązku odstępowania zboża na rzecz Państwa z podaniem podstawy zwolnienia,
- 2) lit. e) — zaświadczenia wystawionego przez prezydium właściwej terenowo gminnej (miejskiej) lub powiatowej rady narodowej, stwierdzającego wykonanie obowiązku dostaw zbóż w całości, zwolnienie od tego obowiązku lub niepodleganie temu obowiązkowi.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 1 lit. a) — d), obowiązane są ponadto przedłożyć każdorazowo zaświadczenie swego kierownika, stwierdzające ilość, rodzaj oraz pochodzenie bądź przeznaczenie zboża dostarczonego do przemiału.

§ 12. 1. Odsypy (§ 10 ust. 1) należy przyjmować w zbożu, które zostało dostarczone do przemiału gospodarczego z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 2.

2. W razie dostarczenia do przemiału gospodarczego zboża o zapachu stęchłym lub pośledniego, odsypy przyjmuje się w zbożu dopuszczonym w obrocie handlowym.

§ 13. 1. Przy przemiale gospodarczym zboża ustala się następujące procenty wyciągu produktu głównego:

- a) z żyta — 60%, 82% lub 97,5% mąki,
- b) z pszenicy — 72% lub 97,5% mąki,
- c) z jęczmienia na mąkę — 67% mąki,
- d) z jęczmienia na kaszę — 46% lub 63% kaszy,
- e) z gryki — 54% kaszy,
- f) z prosa — 68% kaszy,
- g) z żyta, jęczmienia lub innych ziarn na śrutę — 99% śruty.

2. Zabrania się dokonywania gospodarczego przemiału żyta, pszenicy i jęczmienia o innym wyciągu procentowym niż ustalony w ust. 1.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przemiału umownego.

§ 14. Zabrania się w toku przemiału zboża odciażania mąki o niższym wyciągu niż ustalony w § 13 ust. 1.

§ 15. Gospodarczy przemiał zbóż na mąkę i kaszę może być dokonany tylko ze zbóż oczyszczonych na odpowiednich maszynach i urządzeniach młynskich.

§ 16. 1. Ubytek (rozkurz) w zbożu przemielonym lub przerobionym łącznie z odpadami nieużytecznymi i szkodliwymi nie może przekraczać 2,5% zboża przemielonego lub przerobionego z wyjątkiem przerobu gryki i prosa na kaszę, dla których rozkurz dopuszczalny jest do 3%.

2. Ubytek (rozkurz) w zbożu śrutowanym nie może przekraczać 1% zboża prześrutowanego.

§ 17. 1. Za odpady nieużyteczne i szkodliwe, o których mowa w § 16 ust. 1, uważa się zanieczyszczenia mineralne, nasiona szkodliwych chwastów, kłosa itp.

2. Odpady, o których mowa w ust. 1, nie mogą być przemielone ani włączone do otrąb. Odpady te powinny być komisyjnie zniszczone.

3. Ze zniszczenia odpadów nieużytecznych i szkodliwych należy sporządzić protokół.

4. Odpady otrzymane z maszyn łuszczących, gniotowników i innych urządzeń, a także ziarna łamane i poślednie wydzielone przy czyszczeniu zboża, mogą być po przemieleniu dołączone do otrąb.

§ 18. 1. Zabrania się jednostkom dokonującym przemiału gospodarczego dysponowania zbożem wygosparowanym na skutek mniejszego ubytku niż ustalony w § 16.

2. Zboże wygosparowane powinno być przekazane punktowi odbioru zboża.

§ 19. 1. Ze 100 kg zboża wydajność przemiału powinna wynosić co najmniej:

- 1) przy przemiale żyta:
 - a) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,75% i 37,5 kg otrąb,
 - b) na mąkę 82% — 82 kg mąki o zawartości popiołu do 1,4% i 15,5 kg otrąb,
 - c) na mąkę 97,5% — 97,5 kg mąki o zawartości popiołu do 2%.
 - 2) przy przemiale pszenicy:
 - a) na mąkę 72% — 72 kg mąki o zawartości popiołu do 0,8% i 25,5 kg otrąb,
 - b) na mąkę 97,5% — 97,5 kg mąki o zawartości popiołu do 2%.
 - 3) przy przemiale jęczmienia na mąkę 67% — 67 kg mąki i 30,5 kg otrąb,
 - 4) przy przerobieniu jęczmienia:
 - a) na kaszę 46% — 46 kg kaszy i 51,5 kg otrąb,
 - b) na kaszę 63% — 63 kg kaszy i 34,5 kg otrąb,
 - 5) przy śrutowaniu żyta, jęczmienia lub innych ziarn — 99 kg śruty,
 - 6) przy przemiale owsa na mąkę 67% — 67 kg mąki i 30,5 kg otrąb,
 - 7) przy przerobieniu gryki na kaszę 54% — 54 kg kaszy i 43 kg mączki i łusek,
 - 8) przy przerobieniu prosa na kaszę 68% — 68 kg kaszy i 29 kg mączki i łusek.
2. Niższa wydajność kaszy od ustalonej w ust. 1

dopuszczalna jest w przypadkach przewidzianych w pkt 7 i 8 pod warunkiem zachowania ogólnej wydajności w wysokości ustalonej w powołanych punktach.

3. Obliczenie zawartości popiołu (ust. 1 pkt 1 i 2) następuje w przeliczeniu na suchą substancję.

4. Odchylenia od norm wydajności określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 zwiększające zawartość popiołu w mące są niedopuszczalne.

§ 20. 1. Mąka otrzymywana z gospodarczego przemiału zboża powinna być niezwłocznie kierowana do mechanicznych mieszarek lub specjalnych skrzyżów celem wymieszania na jednolity wyciąg procentowy.

2. Zabrania się wydawania mąki nie wymieszanej.

§ 21. Zabrania się mieszania mąki żytniej lub jęczmiennej z mąką pszeną.

§ 22. 1. Zabrania się przyjmowania zboża na przechowywanie w młynach gospodarczych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek prowadzących młyny gospodarcze, które obowiązane są z mocy przepisów § 5 i § 10 ust. 2 oraz z mocy innych przepisów do przyjęcia zboża i czasowego zmagazynowania.

§ 23. Młyny gospodarcze uprawnione są do posiadania produktów przemiału na cele wymiany (normatywy przemiałowy) w ilościach i na warunkach, które ustali odrębna instrukcja.

§ 24. Jednostki dokonujące przemiału gospodarczego obowiązane są prowadzić szczegółową księgowość według zasad i wzorów, które ustali odrębna instrukcja.

§ 25. Tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

§ 26. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 lipca 1954 r.

Minister Skupu: A. Mierziński

870

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 15 lipca 1954 r.

w sprawie trybu i warunków uiszczania opłat w gotówce za przemiał gospodarczy zbóż.

Na podstawie § 2 ust. 3 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie opłat za przemiał gospodarczy zbóż oraz cen za zboże, pochodzące z tytułu opłat za przemiał gospodarczy i wpłat na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 761), zarządza się, co następuje:

§ 1. Do uiszczania opłat w gotówce za przemiał gospodarczy zbóż uprawnieni są:

- 1) gospodarstwa otrzymujące zboże w ramach planów gospodarczych na zlecenie „Polskich Zakładów Zbożowych” (PZZ),
- 2) gospodarstwa pomocnicze szpitali, sanatoriów, prewatoriów, uzdrowisk, szkół państwowych, instytucji naukowych, oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz zakładów opiekuńczych i wychowawczych,
- 3) państwowe gospodarstwa rolne przerabiające zboże dla własnego pogłowia zwierzęcego,
- 4) pracownicy państwowych gospodarstw rolnych, którzy zgodnie z obowiązującymi przepisami nabyli zboże w miejscu pracy,
- 5) w powiatach, w których zniesiono miarki i odsypy:
 - gospodarstwa rolne, które obowiązek dostaw zbóż wykonały w całości,
 - gospodarstwa rolne zwolnione od obowiązkowych dostaw zbóż,
 - gospodarstwa rolne nie podlegające obowiązkowi dostaw zbóż.

§ 2. 1. Uprawnienie do uiszczania opłat w gotówce za gospodarczy przemiał zbóż przysługuje pod warunkiem przedłożenia przez jednostki wymienione w § 1:

a) pkt 1—4 — zaświadczenia wystawionego przez prezydium właściwej terenowo gminnej (miejskiej) lub powiatowej rady narodowej, stwierdzającego zwolnienie od obowiązku odstępowania zboża na rzecz Państwa z podaniem podstawy zwolnienia,

b) pkt 5 — zaświadczenia wystawionego przez prezydium właściwej terenowo gminnej (miejskiej) lub powiatowej rady narodowej, stwierdzającego wykonanie obowiązku dostaw zbóż w całości, zwolnienie od tego obowiązku lub niepodleganie temu obowiązkowi.

2. Jednostki, o których mowa w § 1 pkt 1 — 4, obowiązane są ponadto przedłożyć każdorazowo zaświadczenie swego kierownictwa, stwierdzające ilość, rodzaj oraz pochodzenie bądź przeznaczenie zboża dostarczonego do przemiału.

§ 3. Zabrania się dokonywania przemiału gospodarczego zbóż za opłatą w gotówce na podstawie zaświadczeń innych niż określone w § 2.

§ 4. Opłatę w gotówce za przemiał gospodarczy zbóż uiszcza się przy oddaniu zboża do przemiału.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 16 lipca 1954 r.

Minister Skupu: A. Mierziński